

Dömötör Pál búcsúztatója

Szomorú szívvel állunk Székelyesy Tamás hamvai mellett, hogy végső búcsút vegyünk tőle. Tamást 45 évvel ezelőtt ismertem meg az első közös kirándulásunk alkalmával. Hamar összebarátkoztunk vele és családjával, annyira hogy később Réka lánya keresztapja lettem.

Ő kért e búcsúztató megtartására.

Kedves ifjabb Tamás, Zsolt, Kinga, Réka gyászotokban őszinte szívvel osztozunk, apátok emlékét megőrizzük. Tudjuk, hogy édesapátok halála pótolhatatlan veszteség nemcsak nektek, de családokat számára is. Az ő emlékének és szellemi hagyatékának gondozása értékesebbé tesz benneteket, és mindannyiunkat a jövőben is. Kérlek Titeket tovább erősítsétek testvéri, rokoni szövetségeket, összetartásokat mélyítsétek egymás szeretetét és így nemcsak méltók lesztek apátok emlékének, de a gyász is elviselhetőbb lesz.

Tamás mozgalmas ifjúkor után – háború, nélkülözések, többszöri költözködés - 1947 és 51 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemet és vegyészmérnöki diplomát kapott. Az egyetem volt az első és utolsó munkahelye , több mint negyven éven át tanította az ifjú mérnökök sok-sok generációját tanársegéd-, adjunktus-, docens végül egyetemi tanárként a fizikai-kémia tanszéken. Vannak hivatások, melyekre születni kell: a tanár ilyen.

Mi jellemezte Tamást, mint tanárt?

Tudása: A fizikai-kémia országosan elismert egyik legnagyobb szaktekintélye volt, a tudományág kandidátusaként egyetemi tankönyveket írt, kutatásairól tudományos cikkeket publikált.

Igazi polihisztor volt--- ahogy most magam elé képzelem akár otthonában, akár az egyetemi oktatói szobában mindig rengeteg könyvet látok -- bármely témában kérdezhettünk tőle. / az internet előtti

világban ez számunkra biztos sarokkő volt / , amit kiemelnék viszonyát az idegen nyelvekhez. Amellett, hogy a magyar nyelv igazi apostola volt, francia, angol, német, latin sem volt idegen számára. Eszembe jut a 70-es években éjfél tájban az Alkotás utcában egy eltévedt turista történetével, aki angolul kért útbaigazítást, mikor kiderült, hogy Párizsból jött Tamás franciául folytatta. A 60-as évek végén fél éves ösztöndíjjal Franciaországban dolgozott. Később a Párizsban székelő Európai Környezetvédelmi Bizottságban kívánták delegálni, de ehhez a hazai hatóságok nem járultak hozzá.

Tanítási módszere: Azt hangoztatta nem a lexikális tudás hanem a jó probléma megoldó képesség tesz valakit jó szakemberré.

Szerénysége: Erre a legjellemzőbb a bemutatkozása – talán a jelenlevők is tapasztalhatták - Szekrényesy Tamás. Ennyi. Nem dr, nem kandidátus, nem docens, nem professzor.

Közvetlensége: délután előadás v. gyakorlat az egyetemen, este tarokk a koleszban vagy kirándulás a helyekben, és 20 személyes szobában emeletes ágyakban éjszakázás.

Tamás tanár volt, mindenhol egyetemen, otthonában, baráti társaságban: mindenhol, és mi mindannyian társaságában nemtől, kortól függetlenül diáknak éreztük magunkat. Talán a mélyebb barátságok ez korlátja is volt, mert Ő jelképesen mindig a katedrán állt.

A legtanárabb azonban a tekintete volt: támogató, együtt érző, számon kérő, néha egyszerre barátságos és szigorú.

Erről egy történet: még a 80-as évek elején hivatalosak voltunk egy programra, Tamás kérdezte: jövök? Feleltem valószínűleg igen. Nem tudtam elmenni. Legközelebbi találkozásunkkor, ahogy rám nézett már láttam, valami nem stimmel: Nem jöttél. De hát mondtam. Azt mondtad valószínűleg jövök, nem azt valószínűleg nem jövök.

Ahol lehetett segített, tanítványai megerősíthetik, nála művészet volt megbukni, végtelen türelemmel magyarázott.

Ha kellett még fizikai munkákban is részt vett. Évekig jött hozzánk Móra szüretelni, 74-ben költözködtünk jött segíteni, pedig nem volt egy bútorszállító alkat. Emeltünk egy szekrényt, mellém állt Ő is nekiveselkedett: Így neked egy kicsit könnyebb lesz – mondta.

És mennyi mindenről kell beszélnünk, ami Tamáshoz tartozott, először a zene: a magyar népdal és Bach voltak a kedvencei. Sokszor az éjjeli csendben el dúdolgatott egy-egy dalt. Pl. befűtta az utat a hó, megkötöm lovam hirtelen ezekre emlékszem, ill. egy tipikus kicsit átírt - olyan Szekrényesy - dala:

Hullámzó Balaton tetején
Partnerem lett egy furcsa legény
Király mellől mentetet,
El is fogat engemet
Ő most vagyok én szegény

A fényképezés, bélyeggyűjtés, irodalom, rejtvénykészítés, természetjárás és sorolhatnám, kedvteléseit, egyről külön ez a tarokk kártyajáték, talán a legkedvesebb hobbyja. A művészlélek a műszaki logika és kivételes memória tette Őt kiváló játékosná. Nála minden party egy-egy alkotás volt, hogy szorultunk, ha hibáztunk, így elrontottuk a játékát.

És végül, de nem utolsósorban a Belk, Börzsöny és Egyéb Leendő Kirándulások, amelynek szülőatyja sok éven át motorja, irányítója volt, külön köszönet érte.

Karácsony előtt találkoztunk boldog ünnepeket és új esztendőt kívántunk egymásnak, és persze megbeszéltük, hogy találkozunk a következő 138. belken januárban a Mecsekben. kifelé jövet magamban mormoltam – az ókoriak - Róma aeterna est - után szabadon: Tamás örök. Ugyan néha kicsit betegeskedik, talán a kórházba is be kell feküdnie néhány napra, de januárban közös

kirándulás, aztán kártya party, márciusban a régi emlékekről diafilm vetítés és minden megy tovább. Karácsony után 3 nappal örökre elment.

A Farkasréti temetőben vagyunk, itt a búcsúbeszédekben hazánk nagyjaitól hangzottak sok esetben értékes gondolatokat.. Én Szekrényesy Tamástól – akit középük sorolom - idézek.

A mi fontos az életben kérdésre – jó 15 évvel ezelőtt így válaszolt:

Érdeklődnünk kell a világ és környezetünk iránt. Az ember természeti és társadalmi lény, nélkülük nem is ember. Legyen erkölcsi rendünk, alapja legyen a becsület másokkal és magunkkal szemben és az igazság keresése, nem eltakarása. Nézzünk a felszín alá is: a lényeg többnyire ott található. Ápoljuk családi és azon kívüli kapcsolatainkat, enélkül rokonaink ismerőseink és jó magunk is magányosnak éreznék magunkat. Tiszteljük a természetet, megérdemli hisz általa élünk, másrészt szüksége is van rá, mert komoly, már-már visszafordíthatatlan veszélybe került világszerte. Elengedhetetlen feladatunk az emberi kultúra szellemi értékeinek és tárgyi emlékeinek megőrzése és továbbadása. Akinek nincs múltja, annak jövője sincs. , A munkaszükséges része életünknek, nemcsak a megélhetés biztosítása céljából. Pénzre is szükségünk van, de hajhászása eltorzítja a jellemet. Egyszerű dolgok ezek, vagy mégsem?

Legyenek ezek Tamás utolsó intelmei.

Amint ez a polgári temetés mutatja Tamás nem volt vallásos. Amit nem értek meg, azt nem tudom elfogadni - mondta. Erről többet nem beszéltünk.

Tisztelt Gyászolók, kérem akiknek van erre indíttatása, amikor hamvait a sírhelyre kísérik, csendben, magában mondjon el érte egy imát. Én ezt fogom tenni.

Tamás Isten veled.
Nyugodj Békében.

Ribiczey Ádám a Budapesti Tarokk Egyesület nevében búcsúzott:

Kedves Tamás!

1999-ben, 17 éve a Magyarok Háza Árpád Vendéglőjében találkoztunk először. Hódoltunk a kártya fedelmének, a tarokknak. Ugyanebben az évben alapító tagja voltál a Budapesti Tarokk Egyesületnek. Szenvedélyes játékosként a játékban nem ismertél tréfát. A partik során visszafogottan tetted szóvá, ha valaki hibázott. Te voltál a rangidős köztünk. Teljes szellemi frissességben játszottál az utolsó pillanatig. Utoljára egy héttel azelőtt voltál körünkben, miután végleg itthagytál minket.

A tarokk csak egy játék, de a játék során is felmérhető az ember jelleme, habitusa. Te egy korrekt, becsületes, kellemes partner voltál, sokat tanulhattunk Tőled. Színfoltja voltál egyesületünknek. A tarokkon kívül megismerhettük széleskörű műveltségedet, tájékozottságodat, hazaszeretetedet az általad összeállított keresztretjvények, műveltségi fejtörő feladványoknak köszönhetően.

Búcsúzom Tőled a tarokkosok nevében is, nagy úrt hagysz magad után.

Isten veled Tamás! Nyugodj békében!

Bajai Lajos: Emlékezés Szekrényesy Tamásra, játszótársunkra.

Az embert érzelmek vezérlik. Öröme és bánatok váltják egymást életünkben. Van, hogy az ünnep és a gyász együtt jelentkezik. Az ünnepek determináltak, tervezzük azokat, felkészülünk rájuk. A halál többnyire váratlanul érkezik.

Az emberi lélek kifürkészhetetlen. Sokszor sztereotípiák vezérlik megnyilvánulásainkat. Gyászolunk, mert így szokás. Ugyanakkor nem vesszük a fáradságot, hogy megismerjük, elismerjük a távozót, az embert aki sokáig velünk együtt lélegzett élte élete egy részét. Tamás halálakor döböntem rá, hogy milyen keveset tudok a játszótársról, a kiváló emberről. A rendelkezésemre álló információk alapján most próbálom finomítani a Tamásról alkotott képet. Az eredmény:

Dr. Szekrényesy Tamás 1928-ban, Győrben született.

1951. évben a Budapesti Műszaki Egyetemen Vegyészmérnöki diplomát szerzett. Oktatott és kutatott. 1988-ban kandidált. Egyetemi tanár volt. 1991-ben nyugdíjba vonult. Házasságából két gyermeke született Réka és Kinga.

2001. évben arany-, 2011. évben gyémántdiplomát kapott. A fizikai kémia nagy tudója volt.

A hagyományoknak megfelelően tarokkozott, igen jól. Amikor megindult az országos tarok kupa versenysorozat Ő is bekapcsolódott a versenybe. több kupát nyert, több versenyen helyezett is volt. Szenvedélyesen játszott, a játékok során szóvá tette, ha partnere hibázott. Azt el kell mondani, hogy kritikáit mindig visszafogottan adta elő. Most derült ki számomra, hogy Ő volt a rangidős közöttünk, akit az utolsó versenyén is teljes szellemi frissesség jellemzett.

Azt hinné az ember, hogy az idő, a sors zárkózott, emberré tette. Ez nem így volt. Egyik beszélgetésünk alkalmával nevetve mesélte, hogy kaphatott adminisztratív hiba miatt két aranydiplomát ugyanazon a jogon.

Azt gondolom, hogy jól érezte Magát közöttünk. Velünk ki tudott kapcsolódni, felelte az élet negatív oldalát. (a betegségét, az élet ellentmondásait, igazságtalanságait.) Családja szeretetét élvezve tudta kártya szeretetét gyakorolni.

A Farkasréti Temetőben vonul örök nyugalomba, növelve az égi csapat kiválóságainak létszámát.

Isten veled Tamás. Emléked megőrizzük, példából tanulunk. Segítséggeddel reméljük jobb emberek lettünk.

Kedves Réka és Kinga!

Ismeretlenül is részvétellel osztozunk gyászotokban.

Szeged, 2016. január 10.

Bajai Ida és Lajos

